

sagde allerede i min tale, at jeg mener, at det skal være private ordninger. Men jeg sagde samtidig også, at vi godt kan komme i en situation, hvor vi vil være med til at gå længere. Men det her er altså at diskutere nogle ting, som kommer efter det første forslag, nemlig at vi i dag ikke engang har fælles minimumsregler for, hvad man må lave af private mærker. Og der er jeg bare nødt til at sige, at hvis ikke man først får ryddet op i eget hus, så man i det mindste får fælles minimumsregler for private mærker, hjælper det jo ingenting, at vi begynder at tale om at lave nye mærker. Jeg mener i øvrigt, at et mærke skal ligge i fællesskabsregi, for ellers kan vi kun lave mærkninger for ganske få procentdele af vores fisk, fordi langt den største part, vi forarbejder og forædler i Danmark, er importerede fisk fra helt andre farvande og fra helt andre lande.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det var egentlig ikke meningen, at jeg ville stille et spørgsmål, men det gør jeg nu alligevel. Når man ser på den her miljømærkning – som sådan kan en miljømærkning være en udmærket ting for kystfiskere – vil jeg sige, at det er rart for forbrugeren at vide, at det er friskfanget fisk. Men fiskerne er i forvejen underlagt mange restriktioner, mange kontroller. Hvis ikke en sådan miljømærkning, som ligger i det her forslag, er ordentligt gennembearbejdet og det er et større område som EU, altså flere lande, der er med i den, kan man så ikke risikere, at man pålægger fiskerne endnu mere kontrol, som faktisk ender med at blive en gene for fiskerne i stedet for en gevinst for dem, netop hvis ikke man er sikker på, at det er ordentligt gennembearbejdet og der er det rigtige grundlag for at træffe sådan en beslutning?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Jo, nu er det altid svært at fastsætte enkle og fagligt holdbare kriterier, som så skal opfyldes, for at man kan kvalificere sig til et særligt mærke, altså et særligt kvalitetsstempel, og der må vi jo sige, at det ikke er nok, at vi beslutter, hvad der skal være ekstra godt. Men hvis mærket skal være troværdigt for forbrugerne og berettiget til den merpris, som vil forventes at komme ud af særligt mærket fisk, skal det også kontrolleres, om vilkårene overholdes. Det er altså alle sådan nogle ting, som vi må sige at man først skal igennem. Og derfor er det altså, at jeg siger, at

jeg synes, det er den rækkefølge, vi skal tage det i.

Til spørgsmålet om, om der er noget, der kan genere fiskerne, vil jeg sige: Det her er svært. Alene mærkningen er svær, fordi man jo faktisk ikke har noget, man kan hænge det, at fisken nødvendigvis er bedre, fordi det er kystfiskere, der har fanget den, op på – og heller ikke at man får en merpris for den, fordi den har en højere kvalitet. Der kan også være både, der har en stor kølekapacitet ombord. Derfor kan det være, at de er bedre end de andre. Så det her er meget, meget svært.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu hører vi ministeren sige, at det er vigtigt, at der er tillid til sådan en mærkning, og det er jeg helt enig i. Vi hører også ministeren sige, at det er en god idé, at man skaber nogle fælles minimumsregler fra EU's side. Det synes jeg også er en god idé. Men jeg synes ikke, vi har fået ministerens svar på, om der var noget til hinder for, at vi, sådan som det her forslag foreslår, gik i gang med det her i Danmark. Når så aftalen er lavet i EU, så kan man jo justere de krav. Jeg vil gerne bede ministeren om at svare på, hvad der skulle ske ved det. Ville ministeren ikke synes, at det ville være fint, at Danmark går foran og viser vej, ligesom vi på andre områder har gjort det? Det kunne jo så måske præge den linje, der ville blive lagt i EU.

Kl. 19.35

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men så enkel er verden bare ikke. Det, der jo er problemet, er, at man gerne vil sige, at man selv definerer, at de her ting er gode.

Der er det bare, jeg siger, at når man skal gå ind og gøre det, skal man jo have nogle helt andre parametre stillet op, og det redskab har man ikke i dag. Og når der pågår drøftelser i EU-regi, synes jeg vi skal tage og lære af de ting og se, hvad der kommer af minimumskrav. De krav skal vi så bagefter gå ud og se om vi måske vil bruge i Danmark til at lave en mærkningsordning ud fra. Men vi bør først se på de her ting, for det er, som jeg sagde før, næsten et wild west-område. Og det hjælper altså ingenting, at man måske definerer en ting som værende god, hvis man ikke bagefter kan gå ud og få den kontrolleret.